

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษารั้งนี้เป็นการเชิงพรรณนาความสัมพันธ์ (Descriptive correlational study) มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อประเมินประสิทธิผลของการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเออดส์ ตามโครงการการเข้าถึงบริการยาต้านไวรัสเออดส์ระดับชาติสำหรับผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเออดส์ (NAPHA) และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเออดส์ ได้แก่ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ลักษณะอาการเจ็บป่วย ความพึงพอใจต่อคุณภาพการรักษา และความสมั่นเสนอในการกิน โดยทำการศึกษาในกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเออดส์ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

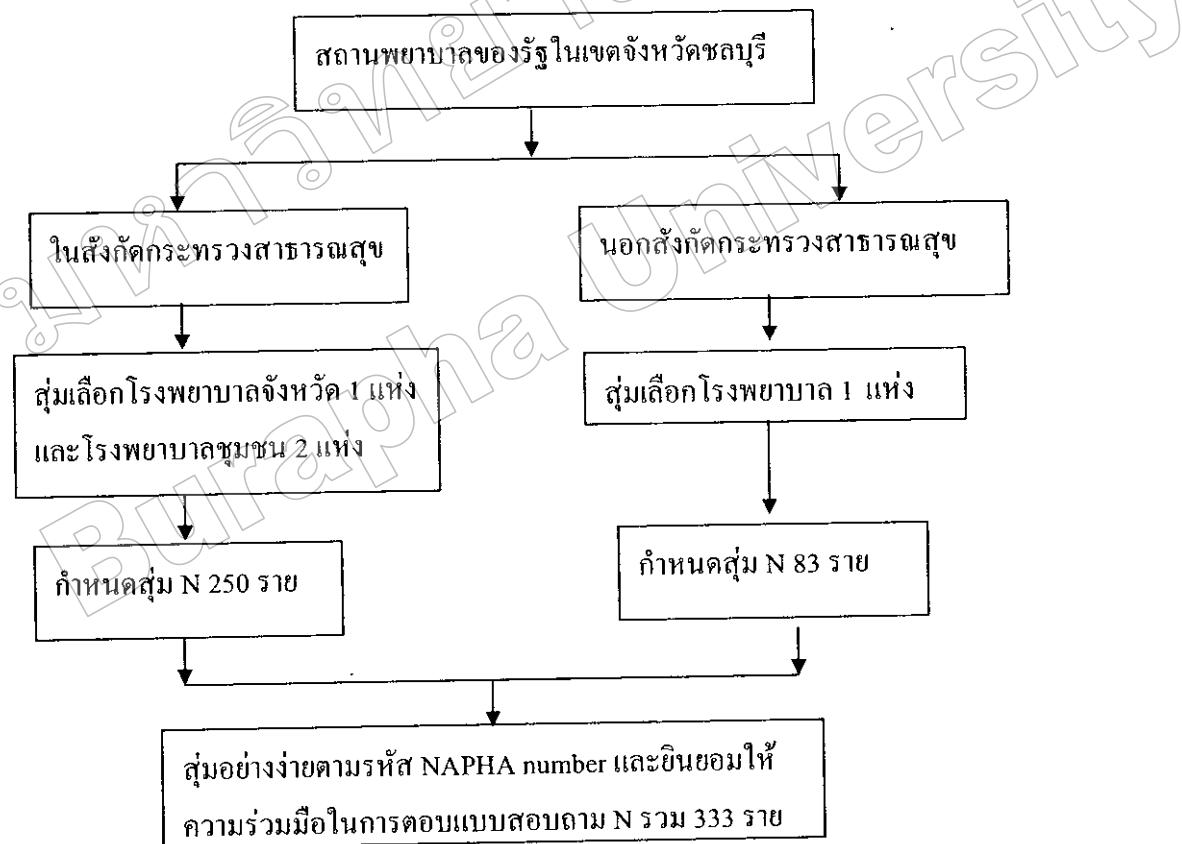
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเออดส์วัยที่กำลังได้รับรักษาด้วยยาต้านไวรัสเออดส์ซึ่งสนับสนุนยาต้านไวรัสเออดส์จากกระทรวงสาธารณสุขตามโครงการการเข้าถึงบริการยาต้านไวรัสเออดส์ระดับชาติสำหรับผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเออดส์ (NAPHA) ตั้งแต่ปี 2546 ถึง 2548 ที่มารับบริการ ณ สถานพยาบาลของรัฐ ในเขตจังหวัดชลบุรี โดยผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเออดส์ที่มารับบริการ ณ สถานพยาบาลของรัฐนั้นจะต้องไม่ใช้ผู้ที่เคยได้รับการสูมตัวอย่างโดยผู้วิจัยครั้งนี้จากหน่วยงานอื่นมาแล้ว การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างคัดเลือกจากกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเออดส์ที่ได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเออดส์ซึ่งสนับสนุนยาต้านไวรัสเออดส์จากกระทรวงสาธารณสุขมาแล้วอย่างน้อย 6 เดือน มิได้คำนึงว่าสูตรยาที่ได้รับ และยินดีที่จะเข้าร่วมการศึกษาวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่ปัจจุบันกำลังได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอดส์ซึ่งสนับสนุนยาค้านไวรัสเอดส์จากกระทรวงสาธารณสุขตามโครงการพัฒนาระบบการดูแลและรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ด้วยยาต้านไวรัสเอดส์ ปี 2546 ถึง 2548 ที่มารับบริการ ณ สถานพยาบาลของรัฐ ในเขตจังหวัดชลบุรี จำนวน 1,683 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่ปัจจุบันกำลังได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอดส์ซึ่งสนับสนุนยาต้านไวรัสเอดส์จากกระทรวงสาธารณสุขตามโครงการพัฒนาระบบการดูแลและรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ด้วยยาต้านไวรัสเอดส์ ปี 2546 ถึง 2548 ที่มารับบริการ ณ สถานพยาบาลของรัฐ ในเขตจังหวัดชลบุรี ที่คัดเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จำนวน 333 คน (Taro Yamane บ้างถึงใน นุญ ใจ ศรีสตินราภรณ์, 2547) การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแสดงในแผนภูมิดังนี้

ภาพประกอบที่ 2 แสดงขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานบุคคลจำนวน 6 ข้อ ข้อมูลภาวะสุขภาพและการดูแล จำนวน 10 ข้อ แบบวัดสมรรถนะของผู้ป่วยตามเกณฑ์ ของ Karnofsky Score จำนวน 1 ข้อ ข้อมูลความสม่ำเสมอในการกินยา 7 ข้อและข้อมูลผลการเจาะเลือดหาระดับภูมิต้านทานและปริมาณ ไวรัสในเลือด จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อคุณภาพการดูแล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วัยสร้างขึ้น ตามแนวคิดของเซหาลัม พาราสุรามานและเบอร์รี่ (Parasuraman, 1990 อ้างอิงในรังสิตา ไสศรี บ้ำเพ็ญ, 2544) เป็นแบบสอบถามเรื่องความพึงพอใจต่อคุณภาพการดูแลที่ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ได้รับจากการให้บริการของเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรสุขภาพ มีจำนวน 16 ข้อ ประกอบด้วย ข้อคำถามในด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ 4 ข้อ และความเชื่อถือไว้วางใจ ได้ การตอบสนองต่อผู้ใช้บริการ การให้ความมั่นใจแก่ผู้ใช้บริการ ความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้ใช้บริการอย่างละ 3 ข้อ ลักษณะข้อคำถาม เป็นแบบสอบถามข้อความทางบวก โดยการตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง เลือกดูบ แล้วให้คะแนนตามความคิดเห็น ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 4 อันดับ ซึ่งการประเมินความคิดเห็นหรือความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งควรจะตัดกันที่แสดงความเป็นกลางออกเพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นกลางหรือลง (บุษยธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2537) คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นด้วยหรือความรู้สึกพึงพอใจต่อข้อความนั้นทั้งหมด

เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นด้วยหรือความรู้สึกพึงพอใจต่อข้อความนั้นบางส่วน

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยหรือไม่พึงพอใจต่อข้อความนั้นบางส่วน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยหรือไม่พึงพอใจต่อข้อความนั้นทั้งหมด

การแปลผลค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจในคุณภาพการบริการ ถือตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้(ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544)

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.00	หมายถึงความพึงพอใจระดับมากที่สุด
--------------------------------	----------------------------------

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50	หมายถึงความพึงพอใจระดับมาก
--------------------------------	----------------------------

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.50	หมายถึงความพึงพอใจระดับน้อย
--------------------------------	-----------------------------

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50	หมายถึงความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด
--------------------------------	-----------------------------------

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามประเมินคุณภาพชีวิต เป็นแบบสอบถามมาตรฐานฉบับย่อ(WHOQOL-BREF) จำนวน 26 ข้อ ที่พัฒนาโดย สุวัฒน์ มหัตโนรันดร์, วิรัชวรรณ ตันติพิรัฒนสกุล, วนิดา พุ่มไพรากชัย, กรุงจิตต์ วงศ์สุวรรณและราษฎร์ ประมาณะจิรังกุล อ้างถึงใน สุธีรา กัทตราบุตรรัตน์, 2545 ลักษณะข้อคำถามเกี่ยวข้องกับ ความรู้สึกในช่วง 2 สัปดาห์

วัดระดับคุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ด้านสุขภาพทางกาย ได้แก่ ข้อ 2 – 4, 10 – 13
2. ด้านจิตใจ ได้แก่ ข้อ 5- 9, 25
3. ด้านสัมพันธภาพกับสังคม ได้แก่ ข้อ 14 – 16
4. ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ข้อ 17 – 24

ส่วน ข้อ 1 และ ข้อ 26 เป็นข้อคำถามคุณภาพชีวิตโดยรวม

ลักษณะคำตอบเป็นแบบเลือกตอบ เป็นมาตราส่วน 5 ระดับดังนี้

ไม่เลย หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นและความรู้สึกตรงกันข้ามกับข้อความนั้น มีค่าคะแนน 1

เล็กน้อย หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นและความรู้สึกสนับสนุนกับข้อความนั้นเล็กน้อย มีค่าคะแนน 2

ปานกลาง หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นและความรู้สึกสนับสนุนกับข้อความนั้นปานกลาง

มีค่าคะแนน 3

มาก หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นและความรู้สึกสนับสนุนกับข้อความนั้นมาก มีค่าคะแนน 4

มากที่สุด หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นและความรู้สึกสนับสนุนกับข้อความนั้นมากที่สุด

มีค่าคะแนน 5

ตารางที่ 3 แสดงการแปลงความหมายคุณภาพชีวิต

องค์ประกอบ	ค่าคะแนน		
	การมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี	คุณภาพชีวิตปานกลาง	คุณภาพชีวิตที่ดี
ด้านสุขภาพกาย	7 – 16	17 - 26	27 - 35
ด้านจิตใจ	6 – 14	15 - 22	23 - 30
ด้านสัมพันธภาพกับสังคม	3 – 7	8 - 11	12 - 15
ด้านสิ่งแวดล้อม	8 – 18	19 - 29	30 - 40
คุณภาพชีวิตโดยรวม	26 - 60	61 - 95	96 - 130

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนี้ดูจาก

แนวทางการปฏิบัติงาน โครงการ การเข้าถึงบริการยาต้านไวรัสเอดส์ระดับชาติ สำหรับผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ ปี 2547 ประกอบกับการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือ และนำเครื่องมือมา

ปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิหลังจากนั้นจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามที่ใช้มีลักษณะการให้คะแนนในแต่ละข้อ คำถาม เมื่อได้รับการแก้ไขแล้ว จะนำไปทดสอบใช้กับกลุ่มผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ จำนวน 30 ราย ที่ คลินิกตะวัน ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพาและโรงพยาบาลพนัสนิคม แห่งละ 15 ราย นำมารวเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟ่าของ cronbach's coefficient (Alpha Cronbach's Coefficient) ดังนี้

2.1 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อคุณภาพการคูณเลขของผู้ติดเชื้อเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ได้ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .76

2.2 แบบสอบถามคุณภาพชีวิต ของผู้ติดเชื้อเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .78

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อได้รับอนุมัติให้จัดทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีแนวทางการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประสานงานกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในการทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล ไปถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในคลินิกยา ต้านไวรัสเอดส์ ที่ได้รับการสุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขอความร่วมมือในการวิจัยด้วยว่าจะ และลงทะเบียนรหัสตามรหัสของ NAPHA number แทนการ ลงชื่อ พร้อมทั้งอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ความสำคัญของข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลอย่าง เป็นความลับให้กับกลุ่มตัวอย่างทราบ เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย โดยจะไม่มีการ เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อื่นทราบและกลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์ที่จะตอบรับหรือปฏิเสธในการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ได้ ตลอดเวลา

3. การเก็บความคันของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลที่ได้จากการกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจะดำเนินการดังนี้

3.1 ในแบบสอบถามระบุเฉพาะรหัสของ NAPHA number เท่านั้นซึ่งระบบการลงทะเบียนจะไม่มีครอกรบໄດ້ວ່າข้อมูลนี้เป็นของใคร

3.2 ในการนำเสนอข้อมูลในการวิจัย จะนำเสนอในภาพรวม ไม่มีการแยกเสนอเป็นรายบุคคล

3.3 ในการเก็บรักษาข้อมูล จะเก็บไว้อย่างรัดกุม มีเพียงผู้วิจัยเท่านั้นที่จะเข้าถึงได้ ข้อมูลที่ได้จะเก็บรักษาไว้ 1 ปี เมื่อการวิจัยเสร็จสิ้นข้อมูลจะถูกทำลายทิ้งทันที

3. วิธีดำเนินการรวมรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย และทีมสุขภาพที่ประจำคลินิกในนามของแต่ละโรงพยาบาลเท่านั้น เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

1. เมื่อได้รับอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยพนักงานเจ้าหน้าที่มีสุขภาพของแต่ละโรงพยาบาลเพื่อแนะนำตัวและชี้แจงรายละเอียดในการเก็บข้อมูล

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่ทีมสุขภาพของแต่ละโรงพยาบาลตามที่ได้รับการสุ่ม เข้าพนักกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย โดยยกเว้นกลุ่มประสาทศูนย์ของการวิจัย อธิบายถึงความสำคัญของข้อมูลซึ่งจะช่วยให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

3. ถามความสมัครใจและความสะอาดของกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม หากกลุ่มตัวอย่างสมัครใจ อธิบายวิธีการในการตอบแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างฟังอย่างละเอียด หลังจากนั้น เจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยและเจ้าหน้าที่ทีมสุขภาพของแต่ละโรงพยาบาล ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อคำถาม โดยขออนุญาตกลุ่มตัวอย่าง ก่อนตรวจสอบทุกครั้ง หากมีข้อคำถามใดไม่ได้ตอบขอให้กับกลุ่มตัวอย่างตอบคำถามนั้นเพิ่มเติมให้ครบ

4. เมื่อสิ้นสุดการตอบแบบสอบถาม กล่าวขออนุญาตกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือ

5. การรวมรวมแบบสอบถามทั้งหมด ผู้วิจัยไปรับด้วยตนเองจากโรงพยาบาลแต่ละแห่งและแบบสอบถามทุกฉบับต้องใส่ของปิดผนึก

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ ตรวจสอบแล้วทำการลงทะเบียนข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistics Package for the Social Science) กำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) บรรยายลักษณะของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติวิเคราะห์ (Analysis statistic) การทดสอบสัดส่วนของประสิทธิผลการรักษาด้วย สพท Mc Nemar Test วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะอาการ เจ็บป่วย ความพึงพอใจต่อคุณภาพการดูแล และความสมำเสมอในการกิน ถ้าประสิทธิผลของการรักษา ด้วยยาต้านไวรัสเออดส์โดยใช้การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) และ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเออดส์โดยการทดสอบสมการถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple regression)